

Sammen for kirka i Oslo

En felles uttalelse fra menighetene i Groruddalen prosti

Vi har én kropp, men mange lemmer, alle med ulike oppgaver. På samme måte er vi alle én kropp i Kristus, men hver for oss er vi hverandres lemmer.
(Rom 12, 4f.)

Kirkebruksplanen og åpne spørsmål

Kirka i Oslo består av mange og varierte menigheter og det er mange mennesker som gjør en fantastisk innsats for sine medmennesker, mange som bidrar til at troen på Den treenige Gud holdes levende i byen vår.

Samtidig vet vi at drift av menigheter og tilhørende kirkebygg koster mye penger, vi vet at Oslo kommune ikke bidrar med tilstrekkelige midler til å opprettholde nødvendig virksomhet i alle byggene.

Den 3. april ble et foreløpig utkast til et høringsforslag til en by-omfattende kirkebruksplan lagt fram. Her foreslås å møte underskuddet i driftsbudsjettet ved å ta ni kirker ut av ordinær menighetsbruk.

For oss, for menighetene i Groruddalen prosti, er det urimelig at det er ett prosti som skal bære nesten 50 % av belastningen det er å ta en kirke ut av menighetsbruk. Mens staten og Oslo kommune de siste åra har satset store beløp på Groruddalen, legger kirkebruksplanen, og dermed den øverste ledelsen i kirka i Oslo, opp til en betydelig nedbygging i samme område! Det offentlige har en klar forståelse av at Groruddalen er annerledes enn resten av byen, blant annet i befolkningssammensetning og levekår. Kirka vektla også dette i sin egen Groruddalssatsing, er dette nå glemt?

En annen svakhet i kirkebruksplanen er at den ikke er grundig nok i vurderingen av behovet for kirkebygg sett i sammenheng med befolkningsstørrelsen i lokalmiljøet. Områder som Maridalen, Sørkedalen, Bygdøy, Ormøy og Ljan får beholde sin kirke til tross for et lavere befolkningsgrunnlag enn flertallet av de kirker som foreslås tatt ut. Dette forsterker opplevelsen av kirkens plassering i byens geografi har hatt betydning, uten at dette er nedfelt i planen. I det hel tatt savner vi en bedre redegjørelse for den skjønnsmessige bruken av kriteriene og av de andre forholdene omtalt i planen.

Begrunnelsen for å ta ut kirker er manglende økonomi. Nettopp derfor må de beregninger og tall som ligger til grunn for at det er foreslåtte uttak av ni kirker legges fram. Gir dette uttaket en besparelse på 8–10 mill. kroner, eller på 14–15 mill. som igjen skal sikre mulighet til strategiske satsninger?

Felleskap og ulikhet

Kirkebruksplanen diskuterer ingen andre mulige løsninger enn at ni kirker er foreslått tatt ut av menighetenes bruk. Dette er etter vårt skjønn nødvendig og vi vil bidra til det, nettopp ut fra en

tanke om fellesskap og ulikhet. Lokalmenighetene har stor selvstendighet og et sterkt engasjement for virksomheten i området sitt og slik må det være. Samtidig minner Romerbrevet oss om at kirka er mer enn det enkelte lem. En menighet som ikke ser sin plass i en større sammenheng vil til slutt bli mer sårbar.

Både biskopen og kirkevergen understreket 3. april at kirkebruksplanen skal være uttrykk for et felles løft. Det stiller vi oss bak og vi mener at kirkebruksplanen har potensiale til å bli til dette uttrykket, om det videre arbeidet orienterer seg etter følgende tre prinsipper:

- a) Alle menigheter er med og tar et større ansvar for vår felles økonomi.
- b) Menighetsrådene og fellesrådet intensiverer samarbeidet etter tydeligere retningslinjer og i gjensidig solidaritet.
- c) Øst-vest aksene holdes i en bedre balanse.

Lokalmenighetene som motor

Det grunnleggende er at kirka oppfattes, erfares, formes og leves på lokalplanet. Veldig mye arbeid i kirka drives av frivillige, og alle menigheter skaffer penger til å lønne stillinger og drive menighetsarbeid gjennom ulike gaveinntekter, og gjennom utleie og salg. Dette skjer med bevissthet om at vi erkjenner at de offentlige tilskuddene ikke er tilstrekkelige. Denne situasjonen krever innsats fra alle ledd i kirka og også lokalmenighetene vil bidra inn i dette.

Vi foreslår derfor ...

- a) at det velges ut noen områder av kirkedriften der menighetene må bidra på andre og nye måter,
- b) at menighetenes forutsetninger, slik de gjenspeiles i for eksempel levekår, tydeligere dras inn i det videre arbeidet og
- c) at det initieres en dialog hvor en sammen kan se på potensialet i menighet og lokalmiljø, for slik å løfte fram gode eksempler på hvordan inntektsgrunlaget til kirka i Oslo kan økes.

Konklusjon

Kirkelig fellesråd i Oslo og Oslo bispedømmeråd intensiverer arbeidet sitt for å få økt de kommunale bidrag til kirka i Oslo.

Det nedsettes en arbeidsgruppe med representanter fra menigheter, fellesråd og bispedømmeråd som finner fram til hvordan alle menigheter kan bidra til et felles løft for kirka i Oslo.

Slik håper vi at færre kirker kan tas ut av ordinær menighetsbruk.

Groruddalen, 19. april 2018

Anne Westermoen, menighetsrådsleder, Tonsen menighet

Mari Wirgenes, sokneprest, Tonsen menighet

Gry Gotaas Fredum, daglig leder, Tonsen menighet

Bjørn Erik H. Schjerverud, menighetsrådsleder, Grorud menighet

Tone Marie Falch, sokneprest, Grorud menighet

Aslaug Irene Halden Gjerull, daglig leder, Grorud menighet

Kjell Olav Sannes, menighetsrådsleder, Høybråten, Fossum og Stovner menighet

Kåre Rune Hauge, sokneprest, Høybråten, Fossum og Stovner menighet

Anne Mette Tangen, daglige leder, Høybråten, Fossum og Stovner menighet

Gunnar Hirsch, menighetsrådsleder, Ellingsrud og Furuset menighet

Hanne Slåtten, fung. sokneprest, Ellingsrud og Furuset menighet

Knut Roar Norlund, daglig leder, Furuset og Ellingsrud menighet

Eli-Marie Solberg, menighetsrådsleder, Østre Aker og Haugerud menighet

Carsten Schuerhoff, sokneprest, Østre Aker og Haugerud menighet

Sara Pihl, daglig leder, Østre Aker og Haugerud menighet

Øyvind Stabrun, prost, Groruddalen prosti